

for deres Kyster. I Samlingen 1889—1900 blev Behandlingen i Landstinget sluttet ved Vedtagelsen af en Dagsorden, hvori Regeringen opfordres til at fremsætte et Lovforslag om Kystfredning ved *Statens Foranstaltning*. I Henhold hertil fremsattes i Samlingen 1900—01 i Landstinget et paa dette Princip hvilende Lovforslag. Dette Princip billigedes af vedkommende Udvalg, men dette mente, at Sagen burde ordnes paa en noget mindre omstændelig og bekostlig Maade end den i Lovforslaget foreslaaede. Lovforslaget naaede ikke til 2. Behandling og Sagen toges ikke op i de følgende Aar. Der har imidlertid i Aarenes Løb lydt mange Klager over de gældende Lovbestemmers Utilstrækkelighed, Klager, der ogsaa ere fremførte i Rigsdagen, navnlig af Ordføreren for Landstingets tidligere Udvalg i Sagen, Steffensen, der i Samlingen 1904—05 fik fremkaldt et Løfte fra Landbrugsministerens Side om Fremsættelse af et Lovforslag om dette Emne. Det Lovforslag, som nu i Samlingen 1905—06 fremsattes af Landbrugsministeren, hvilede i det Hele og Store paa de Tanker, som Landstingets tidligere Udvalg havde fremsat, Visse Enkeltheder vare dog optagne fra det i sin Tid i Folketinget fremkomne Forslag, saaledes dette, at naar der nedlægges Forbud mod at borttage Sten o. s. v. fra Forstranden, skal det ogsaa omfatte den tilsvarende Strækning af den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred, dog at det, naar det af de dertil kompetente Myndigheder af Hensyn til Kystfredningen skønnes forsvarligt, vil kunne tillades Ejeren efter disse Myndigheders nærmere Bestemmelse at borttage Sten m. m. til sit eget private Brug eller til Anvendelse til en bedre Sikring af sin egen Kyststrækning.

Om dette sidste Punkt opstod der imellem Tingene en Uenighed, der førte Sagen i et Fællesudvalg. Folketinget tiltraadte Lovforslagets Bestemmelse, idet det tilføjede de andre ovenfor, under b—d anførte Tilfælde, hvori Borttagelse af Materialier fra de paagældende Strækninger kan tillades. Landstinget vedtog imidlertid — med 27 St. mod 23 — et af et Mindretal i Udvalget (Ahlefeldt-Laurvig, Hage, Høst og Nordby) stillet Forslag om, at Myndighederne skulle være frit stillede med Hensyn til, om Forbudet ogsaa skal gælde den ommeldte Del af Strandbredden (»den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred«). Folketinget holdt paa sin Affattelse og Landstinget paa sin. I Fællesudvalget enedes man paa det Grundlag, at Hovedreglen ganske vist blev, som Folketinget ønskede det, men at det tillades Myndighederne, naar de maatte skønne det forsvarligt af Hensyn til Kystfredningen, at indstille til Landbrugsministeriets Afgørelse, at der gøres Undtagelse fra Reglen.

I øvrigt gjordes der faa Forandringer i Lovforslaget, som